

til det andet Mindretal. Men jeg kan forsikre ham om, at det ikke var af Mangel paa Sympathi for det først omtalte Mindretal, at dette er sket, men fordi man strengt har villet følge, hvad den ærede Formand for Finansudvalget havde udtalt i sin Skrivelse til Krigsministeriet. Der stod nemlig: „Udvalget ubeder sig meddelt en Overføgt over Udgifterne til Hæren for et Aar osv“, hvilken Overføgt var bestemt for det Udvalg, hvortil den ærede Formand hører; derimod stod der i samme Skrivelse: „For at indkomme flere Medlemmers Ønske ubeder Udvalget sig endvidere et fuldstændigt Budget over den hele militære Bevilling efter § 22 paa Finansloven.“ Det er altsaa, som nu oplyst, ingenlunde Partisthed, men den største Hensyntagen til den ærede Formands Skrivelse, der har givet Anledning til, at Beregningerne ikke have faaet den samme Form. — Sluttelig har jeg kun endnu at bringe min Tak til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), som saa varmt har anbefalet saa godt som samtlige de Endringsforslag, som Ministeriet har stillet, og som med stor Sagkundskab har udtalt sig mod Nedsættelserne. Jeg vilde ønske, at han ligeledes kunde have tilraadet sit Parti, at stemme mod Nedsættelsen af Tjenestedagenes Antal. Det er en saa overordentlig ringe Sum, som forlanges, og i det Hele taget er Tjenestetiden nu forkortet saa meget, at selv et ringe Antal Dage som 5 ikke bør kastes Braa paa. Jeg skal villig erkjende, at ved de Baaben, hvor man har formindsket Tjenestedagenes Antal udover, hvad Ministeriet har ønsket og i Overensstemmelse med hvad Hærløven har forlangt, holdes endel Mandskab længere til forsat Tjeneste end ved Fodfolket; men jeg har allerede tidligere havt Leilighed til at sige, at vi staa aldeles exceptionelt, idet de særlige Baaben, som jo det reducerede Dagantal navnlig rammer, allerede fra først af have en kortere Tjenestetid end Fodfolket i Modsetning til, hvad der finder Sted i alle øvrige Hære. Jeg vilde derfor sætte megen Pris paa, om man ikke nedsætter Dagenes Antal. Jeg skal yderligere sige, at hvis jeg ikke trænger igennem med min Anmodning, maa jeg dog idetmindste bede om at faae dette ønskede Bøh i aar, da der ellers kunde følge større Ulemper af denne Formindsættelse iaar end de kommende Aar; thi Indsættelserne til Mandskabet ere allerede udgaaede, og det er saa godt som umuligt at forandre Mødedagen. Følgen vil altsaa blive, at det bliver de 5 sidste Dage, hvori de større Øvelser finde Sted, som man maa opgive, og det vil ganske vist gribe forstyrrende ind i disse Øvelser og væsentlig forringe deres Nytte, da de forskellige Baaben netop i den Tid skulle virke sammen. Jeg maa derfor sluttelig endnu engang indstændig anmode om, at man idetmindste for iaar vil bevilge den Sum, som behøves for

at holde Mandskabet ved enkelte Troppeafdelinger 5 Dage længere til Tjeneste.

Bøh: Jeg har et Par korte Bemærkninger at fremføre. Jeg har hørt, at det ærede Medlem for Søfingør (Thomsen) har meddelt, at han har stemt for at sætte Ministeren i Kundskab om Fællesudvalgets Arbejder paa sædvanlig Maade. Jeg skal bemærke, at det ærede Medlem ikke stemte for det af mig stillede Forslag om at anmode den høitærede Krigsminister om en Konference. Dette er rigtig, men videre end dertil kunde det ærede Medlem jo heller ikke gaa, thi efter, hvad der er oplyst i Fællesudvalgets Tilslægsbetænkning, var han jo engageret paa anden Maade udenfor Fællesudvalget. Da det ærede Medlem indskrænkede sig til dette ene Punkt, skal jeg forlade ham med disse Bemærkninger. — Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) rettede et Par Spørgsmaal til mig, som det skal være mig meget hjært at besvare. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg ikke troede, at Folk omkring i Landet, udenfor denne Sal, vilde faae den Forestilling, at denne Sum af 9,600,000 Kr. eller saa hvilede paa den Lovgivning, som er indført ved det ærede Medlems Initiativ. Hertil vil jeg svare So, den Forestilling ville de faae, og den bør de ogsaa have, thi den er rigtig. Dersom man ikke havde forandret Loven af 1867, saa vilde de Bevillinger, der knytte sig til denne Ordning, blive staaende i samme Forhold til denne Ordning, som de Bevillinger, der komme bagefter, staa i til den nye Ordning. Det er jo en Selvfølge, at ærede Medlemmer ikke ved at tage nogle enkelte Beregninger ud vilde kunne komme til at frigøre sig for den Mangfoldighed af Konsekventer, som en forandret Hærorrdning fører med sig til alle Sider. Dersom de ærede Medlemmer ikke havde vedtaget deres Hærtillæg, saa havde de intet særligt Ansvar havt for, hvad Hærudgifterne blive; men nu have de hidført denne Ordning, ifølge hvilken der kræves direkte og indirekte Bevilling som Følge af de og de Udgifter. Lovgivningen, saaledes som den er fastsat, er det Centrale. Alt det Øvrige knytter sig dertil; det staaar derfor ogsaa i omhyggelig og nøie Forbindelse dermed, og det maa føres tilbage til Hærtillæggets Oprindelse. Naar det ærede Medlem fortalte, at ogsaa mit Forslag skulde være løbet op til 9,400,000 Kr. — som jeg tror, han sagde —, saa er dette paa to Maader en noget letsindig Tale. For det Første have de Herrer aldeles Intet at stille op i den Henseende. Dersom jeg havde været med til at gennemføre min Hærorrdning, saa kunne de Herrer være visse paa, at jeg ikke var gaaet udenom Konsekventerne, dem skulde jeg have taget fuldt ud til sidste Løddel, men naar de Herrer nu i et helt Aar igennem have præfet